

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 27.

W E SRZODĘ DNIA 3. KWIETNIA 1799.

Z Wiednia d. 27. Marca.

Nadzwyczajny dodatek do Nru: 25 Wiedeńskiej gazety.

Przybyły wczoray kuryerem od Arcy Xcia Karola do J. C. K. Mci pierwszy porucznik baron Moskon, od regimentu kieraferow jenerata Macka, przywiozł wiadomość, że Francuzka armia pod jeneratem Jourdan po przeysciu za Ren, co raz daley postępcwała i małe posterunki nasze ze wszystkich stron odpierała, pod pozorem iednak zawsze, iż to nie ma bydź za nieprzyjacielski krok uważane, ale że Francuzka armia ma wyraźne rozkazy do obięcia tych i owych stanowisk wojennych. Tym sposobem postąpił Jourdan z główną armią aż do Osterach; z drugiej strony jenerat Ferino, który z swoją dywizją ku jeziorowi Bodeńskiemu był wysłany, postąpił w tym położeniu ku Schussen i Cesarzskiego jenerat maiora Piatschek aż do Ravensburga odparł. W miarę tego postępowania pośpieszył Arcy Xiążę Karol

swoy marsz, i d. 20 stanął na wzgorkach za Sulgau i Altschhausen; Arcy Xzę Jmć, rozkazał armii swojej zaraz przy głównym posterunku przedniej straży obozem stanąć, tak iż tylko o ieden marsz z główną armią od Francuzkiej był oddalony. Tego samego dnia gdy Arcy Xzę Karol to stanowisko obiał, uderzyli Francuzi na naszą przednią straż, odparli niektóre iey na przodzie będące oddziały i postąpili aż do Hoskirchen i Süßen; lecz odparte oddziały dostawszy posiłki odpędziły nieprzyjaciela równie szypko do pewney odległości nazad.

Gdy Arcy Xzę Karol przez nagłe marsze tak się bardzo z armią swoją do nieprzyjaciela zbliżył, umyślił d. 21 atakować go bez dalszey odwłoki. Nieprzyjaciel stanął pod Osterach, połączył swoje główne siły na przyległych wzgorkach Osterachu i Mengen. Dolina Osterachu jest bagnista, i tylko cztery główniejsze znajdują się przez nią drogi; zaczym obrasne to roztropnie od nieprzyjaciela położe-

nie wiele mu miejscowych korzyści przynosiło, i daleko potężniejszą czyniło.

W takim położeniu rzeczy osądził Arcy Xzę Karol za najdogodniejsze uderzyć na środek nieprzyjacielskiej armii z potężnymi siłami, rozkazał przeto za przedzią strażą feldmarszałka leutnanta Nauendorf, jedney kolomnie pod rozkazami feldmarszałka leutnanta Xiążęcia Fürstenberg wzłazł Donau ku Mengen wprawą poyść, drugiey pod rozkazami jenerała artylleryi hrabiego Olivier Wallis drogą od Altschhausen ku Osterach, sam zaś Arcy Xiążę Jmć dowodził średnią kolonną drogą od Sulgau. Po kilku godzinnym nęteższym nieprzyjaciela odporze, udało się Arcy Xciu Jmć wyprzyć nieprzyjaciela z tego miejsca i ścigać go aż na wzgorki Pfuhendorf. W korzystnym tym położeniu uszykował się znowu nieprzyjaciel, mając przed sobą niską dolinę okrytą. Arcy Xzę Jmć ścignął większą część armii przeciw prawemu bokowi nieprzyjaciela, dla atakowania go na nowo d. 22 tak z tej strony, iako też z tyłu, ponieważ dla zasłony nocy nie można już było tego dnia nic zrobić. Lecz nieprzyjaciel nieczekał na przygotowanego mu tego nowego ataku, cofał się w nocy aż do Stokach, dokąd zawsze od naszey przedniey straży był na pastowany.

Obszerne doniesienie otrzymanym tym zwycięstwem w krotce nadeydzie, i za raz publiczności udzielone zostanie. Lecz Arcy Xzę Jmć ostrzega zawczasu, iż strata nasza w zabitych i rannych dosyć jest znaczna, ponieważ atak mocnego położenia Osterach nader był trudny; z tym wszystkim strata nieprzyjaciela jeszcze jest znaczniejsza, zabrano naszey strony

wiele jeńców i 3 armaty zdobyto. Arcy Xzę Jmć zamawia sobie, iż tych wszystkich oznaymi, którzy się w tej bitwie szczególnie dystengwowali, a tym czasem chwali feldmarszałka leutnanta Nauendorf, który przez swoje dobre rozporządzenia do ataku Osterach i do szczęśliwego onego wykonania istotniey i nawięcey się przyłożył; po nim oddaie Arcy Xzę Jmć równą sprawiedliwość jenerałom Kempf i hrabiemu Gmlay, z których pierwszy dystengwował się przy Osterach, a drugi stanowisko Eutikhowen opanował.

Z Strasburga d. 14. Marca.

Włście zgłowney kwatery Francuzkiej w Chur pod d. 9 t. m. przywodzą, co następuje:

Jenerał M. f. n. wezwał d. 6 o północy Cesarzski-go jenerała Auffenberg do ustąpienia z Gryzowów, czego on odmówił, i w dzień po danej odpowiedzi dostał się w niewolę. Gdy go przed jenerała M. f. n. przyprowadzono, rzekł ten do niego: "Przedwczoraz w wieczór pisałem do W. Pana; wczoraj odebrałem Jego odpowiedź, a dziś mam ukontowanie iść z Nim obiad..,

Gdy Francuzi przeciw Ragaz postępowali brnęła 14ta pół brygada pod pachy w wodzie przez Ren. Inna kolonna pięła się przez skały, przesła wielkie góry ku Haldenstein i posłała do Chur. Ponieważ do ważnego wawozu Lujeustig nie można było z przodu przystąpić, pięli się żołnierze gdyby kozy po skałach i zasali do niego z tyłu. Przybycie Francuzów do Chur ukończyło procesa przeciw patryotom. Salisowie uiekał. Szwaycarów stoi już 19,000 pod bronią; jenerał Keller, który dawniej 4000 Anglików pod Osten-

da pobił dowodzi niemi. Udał się na Lucernę do Rheinthal, gdzie już przed nim przeszło kilka tysięcy Szwajcarów przybyło. — Wiele woysk z Szwajcaryi złączyło się na wzgórkach przy Donau z Jourdanem. Przy starym Brysak przechodzą jeszcze Francuskie woyska za Ren. — Wirtemberska forteca Hohentwiel ma być od Francuzów osadzona. Woyska rzecypospolitey są bardzo kontente z przyłączenia swego w Wirtemberkim, a Wirtemberczykowie z ich sprawowabia się.

Z Konstantynopola d. 5. Lutego.

Żadney świeżey wiadomości nie mamy z Egiptu. Liczne woyska które Dżezzar basza zgromadził w Syryi dla działania przeciw Francuzom mają być teraz w marszu. — Kapitan basza co moment jest tu oczekiwany; mniemają, iż dowodzić będzie flocie mającey wyniszczyć następującej wiosny z portu naszego. Korweta od 22 armat wysłana z Palermo od admirała Nelson po 17 dniowey podróży przybyła tu szczęśliwie; przywiezła ona ministrom Angielskim wiadomość, a nieszczęśliwie armii Neapolitańskiej i cefnieniu się Króla Jmć do Sycylii. Ten wypadek szczególniej zatrudnił rząd nasz, i iak tylko się o tym dowiedział miał zaraz długą Rejsefendi z Panem Spencer Smith konferencyą.

Woyska Tureckie które ćwiczą na sposób Europeyski, odbywają już manewry z największą dokładnością.

Z Bononii d. 3. Marca.

W tym momencie znajduje się tu 3 do 4 tysięcy woyska Francuzkiego, Cysalpińskiego i Piemontckiego. — Podług najnowszych wiadomości z państwa Rzymskiego spokojność w okolicy Orvietto i Viterbo przywróconą została, lecz w in-

nych departamentach a szczególnie w Xięstwie Spoletto insureckcy coraż bardziej się szerzy. Komunikacya między Rzymem i Ankoną zupełnie jest przeciętą.

Z Medyolanu d. 4. Marca.

Między woyskami Francuzkiemi, tak od strony Walteliny iak w okolicy Brescia i Bergamasque nad zwyczajne widać poruszenia; odnawiają i wzmacniają we wszystkich punktach pierwsze stráže. Departamenta Mello, Adda i Mincio są pełne woysk gotowych do zgromadzenia się za pierwszym znakiem wiedno ogromne korpusy. Obywatele Moliterni i Angre postawili do Paryża nowego Neapolitańskiego rządu przed kilku dniami tu przybyli. — Jenerał Mack zawsze się tu znajduje i strzeżony jest od woyska Francuzkiego. — W okolicach Alessandryi, Fraschea i Pozzuolo wybuchu znowu insureckcy, rojalistowie połączeni z temi którzy niechcą przyłączenia Piemontu do Francyi, w wielkiej zgromadzili się liczbie: wiele popełniwszy zdrad i, usiłowali podejść twierdzę Alessandryą, lecz od załogi odpartemi zostali. Dla przytłumienia tej insurekcyi wysłano ztąd jeden oddział woyska.

Obywatel Buonaparte przybył tu z Liworna na dniu 1. b. m. a wczoray do Paryża prosto wyjechał. Mowią, iż wiezie depesze od jenerała brata swego do dyrektoryatu wykonawczego, które go uwiadomią o prawdziwym położeniu armii Francuzkiej w Egipcie. — Jenerał Scherer nowy kommanderujący jenerał armii Włoską intro tu jest spodziewany. Drugi Legion Cysalpiński walczył wraz z Francuzami w główniejszych bitwach, które stoczyli z Neapolitanami i stracił 7 oficyerów, 135 ludzi w zabitych i 83 w rannych rachunku.

Z Suttgardu d. 14. Marca.

Do Freudenstadt przez Kniebis przybyło kilka tysięcy nowego Francuzkiego wojska. Mowią, że armia Jourdana od strony Konstancyi połączyła się z armią Malseny i że Francuzi zajęli to miasto, tudzież Mersbourg. Jenerał Jourdan posłał bezpieczenstwo dla Xięcia Hohenzollern Hechingen; pismo to jest w tych wyrazach:

“*Bezpieczenstwo. Jourdan jenerał kommanderujący armiami Donau, Helwecyi i obserwacyney: Zważając że panujący Xiążę Hohenzollern Hechingen przez związki krwi należy do domu Króla Jmć Pruskiego, zważając dobre porozumienie które ciągle trwa między Królem Jmć Pruskim, i rzplcą Francuzką, zważając przecz tego, że Xiążę panujący Hohenzollern Hechingen zawsze najsćcisłszą zachowywał neutralność względem rzpltey Francuzkiej, wyraźnie rozkazuje wszystkim wojskowym i przy armii będącym urzędnikom ażeby tego Xcia, iako też do domu jego należące i w służbie jego będące osoby, tudzież ich własności szanowali. Xzć Hohenzollern Hechingen w przypadku potrzeby będzie mógł żądać pomocy od kommandantów wojskowych, atym się zaleca użyć siły wojskowej dla wykonania tego rozkazu. W głównej kwaterze Villingen dnia 18 Ventose.*” Podpisano *Jourdan.*

Z Rzymu d. 27. Lutego.

Obywatel Macdonald wyjechał wczoray do Neapolu; ma on zastąpić miejsce jenerała Championnet w kommandzie armii. Obywatel Bremond, minister wojny, marynarki i zagranicznych związków żądał, i otrzymał uwolnienie; konsulat na miejsce jego mianował obywatela Plantan.

Ogłoszono tu świeżo odezwę, w której stoi, że insurgenci w niektórych miejscach pokonani i rozpruszeni zostali. Spollette, Terni, Narni i inne okoliczne miejscą są podbite; musiano zburzyć wiele zamków. Miasto Rietti gdzie liczne insurgentów wojska cofnęły się opasano i wszystko urządzono do prędkiego szturmu. Przybyło tu świeżo wiele oddziałów wojska Francuzkiego, które udać się mają na wzmocnienie korpusu blokującego Civitavecchia. Rząd nasz kazał uzbroić małą flotyllę przeznaczoną na krążenie przed portem tego miasta, dla przecięcia komunikacyi od strony morza. Mowią, że mieszkańcy żądali kapitulacyi.

Z Rasztaft d. 14. Marca.

Legacya Francuzka podała dzisiay deputacyi następującą notę:

“*Niżej podpisani Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej do negocjowania z Rzeszą Niemiecką zostali uwiadomieni o następującym czynie:*

“*Że P. Hügel kommissarz Cesarski przy seymie w Ratysbonie dnia 20 Ventose udał się do obywatela Bacher, sprawującego interesa rzpltey Francuzkiej przy seymie w Ratysbonie i okazał mu rozkaz Arcy Xięcia Karola, jenerała kommanderującego armią Króla Węgierskiego i Czeskiego, na mocy którego zlecono kapitanowi od jazdy Austriackiej odprowadzić zwyż rzezonego sprawującego interesa do pierwszych straży wojska Francuzkiego; że obywatel Bacher odpowiedział, iż gdy mieszkanie jego w Ratysbonie upoważnione jest wyrokiem seymu od Cesarza Jmć potwierdzonym, nie wyiedzie chyba gdyby siły użyto; że pomimo tego o świadczenia nie zostawiono mu tylko 24*

godzin dla przygotowania się do wyjazdu. Niżej podpisani donoszą deputacyi i sejmowi Rzeszy o tym zgwałceniu wszelkich zasad i wszystkich praw uprzedzających, iż nie omieszkali donieść zaraz o tym swemu rządowi. Ministrowie pełnomocni rządu Francuzkiej zapewniają ministra pełnomocnego J. C. Mci oswoim najwyższemu poważaniu. W Rasztadt d. 24 Ventose w roku 7 rządu Francuzkiej.

Bonniers, Jean de Bry, Roberjeot.

Nota ta wielką tu sprawiła niespokojność, iednak spodziewają się ieszcze, że to nie pociągnie za sobą rozwiązania kongresu. To co zaszło względem obywateli Bacher uważają za środek wojenny. Ministrowie Cesarscy i ministrowie Francuzcy zaczęli się gotować do wyjazdu. Upewniają, że niebawnie przybędzie tu straż Francuzka dla bezpieczeństwa. Deputacya zgromadzi się jutro. Oto jest pismo które ministrowie Francuzcy na dniu wczorajszym ogłosili:

Wypis z listu jenerała Masseny kommen-derującego armią Francuzką w Helwecyi, pisanego w głównej kwaterze Koir d. 17 Ventose (7 Marca.)

Zaraz po opanowaniu ważnego miejsc. Luciensteig ścigał-m nieprzyjaciela, pobił-m go razy kilka i zupełnie rozproszył-m; utracił on 11 sztuk armat i 4 sztandary. Jenerał Auffenberg, ten sam którego wzywałem, aby opuścił kraje Gryzonów, wielu wyższych oficerów i trzytysiące ludzi dostało się w niewolę. Nakoniec Koir stolica Gryzonów wpadła w ręce armii Francuzkiej. Jenerał Demont mający zlecenie uderzyć na Reichenau opanował go równie iak owa mosty na Renie, zdobył na nieprzyjacielu armat dwie,

dwa sztandary i sto jeńców pomiędzy którymi znayduie się ieden podpułkownik. Jenerał Oudinot który walczył na mojej lewej stronie pobił także nieprzyjaciela zabrawszy mu 7 armat i 1500 ludzi w niewolę.

Z Hagi d. 16. Marca.

Rozumieją, iż nasza flotta w przyszłym poniedziałku na morze wyjdzie. Lubo przewozowe statki, które w Texlu uzbieraiają, nie są bardzo liczne, i chociaż nie-które z nich na fregaty uzbroiono, zdaie się iż nasza wyprawa złączy się z uzbroieniem w Dunkierce. Przeznaczenie iey nie jest iednak wiadome; lecz to pewna że nie poydzie tam gdzie ią publiczne wieści przeznaczały. Niektóre z mających na nią wsiąść woysk podobno poydą nad Ren.

Podług rozkazu jenerała Bruae marszerują dzisiaj nad Ren i regiment strzelców i polbrygada do Francuzkiej armii.

Rada 500 w Paryżu dekretowała d. 11 marca iako zasadę, iż pensye woyskowe podług różnych ich stopniów nie będą niższe nad 100 fr. ani wyższe nad 6000 fr. Kto takową pensyą otrzymać chce, ieżeli zresztą nie jest rannym lub uczynionym do służby niezdatnym, musi 30 lat w republikańskim woysku lądowym służyć. Dla woysk Francuzkich w innych częściach świata postanowiono inne warunki.

Z Marsylii musieli się wszyscy cudzoziemcy, iako to Niemcy, Hiszpanie, Szwajcarowie &c. w liczbie 5000 oddać. Papiery Turków, Trypolitanów, Tunetanów Marokanów zapieczętowano iam do dalszego rozkazu.

Z Bruxelli d. 12. Marca.

Francuzkie woyska składające obser-

wacynną armią pod jenerałem Bernadotte, mają wspierać działania jenerała Jourdan. Słychać że mają Frankfurt osadzić nie odstępując jednak od pierwszego celu, uważania poruszeń północnych Niemiec. Bernadotte w kroczy w 25,000 ludzi do Frankonii i będzie się starał osadzić Wirzburg.

Insurgenci jeszcze się nie uspokoili w naszych okolicach, i od rozpoczęcia wojny jeszcze są śmielszymi. Przy wsi Molle miała zayść krwawa bitwa, poczym wieś ta spalona została. W wielu okolicach bywshy Flandryi miały także wybuchnąć rozruchy.

Z Raszstadt d. 13. Marca.

Deputacya Rzeszy odprawiła dzisiaj 93 posiedzenie i na nim postanowiła konkluzum tej osnowy:

"Nota Legacyi Francuzkiej pod dnem wczorayszym, tudzież kopia dekretu kommisji Cesarzkiej w tej okoliczności zapadłego, przesłane będą powszechnemu seymowi Rzeszy z prośbą, aby względem tego przedmiotu wydał wyrok, któryby deputacyą Rzeszy postawił w stanie dania ministrom Francuzkim zaspokajającego oświadczenia. Poprzedniczo zaś Legacya Francuzka uwiadomiona o tym zostanie przez notę, która ministrowi pełnomocnemu Cesarzskiemu oddana będzie. Prywatnym także ministrom podług zwyczaju, ta nowa Francuzka nota udzieloną zostanie. — Co się tyczy wyroku deputacyi pod dnem 2 b. m. Dyrektoryat uczyni pod zwyczajnym ostrzeżeniem, nowe słowne przełożenia ministrowi pełnomocnemu Cesarzskiemu w okoliczności dekretu wczorayszego, i prosić go, będzie aby się złączył z deputacyą Rzeszy dla oddania wy-

roku tego legacyi Francuzkiej, ato tym końcem: aby deputacya nie znalazła się w niemiłym położeniu, ktoreby ją przymuszało do szukania innych sposobow dla sprzesłania go Legacyi Francuzkiej.,

Postanowione przełożenia w tym konkluzum nastąpiły, i minister pełnomocny J. C. Mei skłonił się do żądania deputacyi.

Ministrowie Francuzcy dzisiaj z Paryża kurjera odebrali. Przywiósł on oświadczenie, przez które rząd Francuzki formalnie wydaie wojnę Austrii. W kilka godzin po jego przybyciu ten sam kurjer do Berlina znowu wyprawiony został. W dniu wyjazdu jego z Paryża, pięciu innych kurjerow od dyrektoryatu wyprawionych było.

Armia Cesarzka pod rozkazami Arcy Xcia Karola szybko się posuwa. Armia Francuzka, iak mówią, cofnęła się trochę nazad. Szpital będący w Offenbourg wywieziono z tamtąd.

Z Paryża d. 13. Marca.

Zdobyte w Neapolu chorągwie i sztandary były d. 6 na publiczney audyencji przez jenerała Kniaziewicza, Polaka, uroczyscie dyrektoryatowi oddawane.

Dnia 12 w wieczor posłał dyrektoryat do rady 500 poselstwo, w którym proponował wypowiedzenie wojny domowi Austryackiemu, tudzież W. Xciu Toskanii. Rada zamieniła się w tajną kommisję i posłała prosić radę starszych, aby została zgromadzoną. Po krotkiem naradzeniu się uchwalono wojnę; posłano rezolucyą do rady starszych i ta ją potwierdziła.

Redaktor mieści w sobie następujące dwa wyroki pod dnem 25 lutego:

Pierwszy wyrok: "Dyrektoryat wykonawczy, uwiadomiony, że od wniescia

armii Francuskiej do Rzymu i od obciążenia następnie krajów Neapolitańskich, popełnione były w tych okolicach, kradzieże, zdzierstwa i oszukaństwa, o które głos publiczny obwinia osoby wchodzące w armię Neapolu, lub zostające przy niej; zważywszy dalej, iż jest rzeczą ważną aby przez ukaranie przykładne zapobiedz powtórzeniu tak oburzających wykroczeń, które pozbawiają armię źródła łuszných, których ona zawsze za swoje zwycięstwa ma prawo oczekiwać; stanowi: 1) Jea: kommanderujący armią Włoską i Neapolu każe stawić przed kommisją woyskową wszystkie wyżej wzmiankowane osoby obwinione o kradzież, zdzierstwa i oszukaństwa, iakiegokolwiek one będą stopnia, urzędu lub profesyi. 2) Mianowicie będzie stanowił przed tą kommisją woyskową B. Isal, dawajcy obywatel Francuski. 3) Niniejszy wyrok będzie oznajmiony przy parolu armii Włoskiej i Neapolitańskiej; będzie w obuch językach wydrukowany i wszędzie gdzie potrzeba na gruncie Rzymskim i Neapolitańskim poprzybitany. Minister wojny ma polecone onego wykonanie.,

Drugi wyrok: " Dyrektoryat wykonawczy zapatrzywszy się, 1) na wyrok dnia 18 ostatniego pluviose przez obywatela Championnet wydany, na ow czas kommanderującego jenerała armią Neapolitańską, i inne pisma, z których pokazuje się, że ten officer użył powierzonej sobie od dyrektoryatu władzy na zabronienie odbywania urzędu cywilnego kommissarza przy tej armii, i że przez to stał się wyraźnie nieposłusznym rządowi; 2) Artykuł 2 sekcya 5ta, tytuł 1 drugiej części księgi o karach roku 1791 zamykając się w tych wyrazach: " Każdy agent wy-

konawczy władzy, każdy urzędnik publiczny, który użyje lub we wie siły publiczney iego powierzonej rozkazom, dla wstrzymania wykonania wyroku, nakazu lub rozporządzenia sądowego albo rozkazu wydanego od urzędnika municypalnego lub administracyi, albo przeszkodzenia czynności prawey władzy, będzie dziesięcioletnim więzieniem ukarany. Przełożony, który najpierwszy wyda takowe rozkazy będzie sam w odpowiedzi i odniesie przepisany w tym artykule karę; 3) Artykuł 18 tytuł 13 ustawy 3 pluviose, roku 2 opiewając, iż „ w przypadkach nieprzewidzianych w Xiędze ustaw woyskowych, trybunały kryminalne i policyi woyskowej przystosują kary w podobnych występках przepisane w zwyczajnych ustawach kryminalnych; 4) Art: 22, tytuł 8 ustawy 21 brumaire roku 5 opiewając iż „ każdy występек woyskowy nie przewidziany w tej ustawie, będzie karany podług dawniej wydanych ustaw; „ stanowi co następuje: Art I. Obywatel Championnet, jenerał dywizyjny, bywszy kommandant armii Neapolu, będzie aresztowany i przed kommisją woyskową stawiony, dla sądenia go za wyżej wspomniony występек. II. Niniejszy wyrok będzie czytany przy parolu armii. Minister wojny ma polecone onego wykonanie. Podpis. *Barras, prezydent. Lagard sekretarz.* „

Ludwik Buonaparte przybył dnia 11 do Paryża, i będąc dyrektoryatowi prezentowany miał on mu, iak mówią, dobre wiadomości o Egipcie przywieść. — Obywatel Mufset, nie Senovert zastąpi obywatela Eymar w Turynie.

Zapewniali, iż minister marynarki

będzie na końcu tego miesiąca obieźdzał brzegi nasze; wszędzie mają być iak naj-
lepiej uzbroione.

Z Frankfurtu d. 12. Marca.

Na miejsce zmarłego obywatela Barotzi spodziewają się tu przybycia obywatela Amelot iako rezydenta rzeczypospolitej Francuzkiej. — Mowią, iż skoro armia Heska przez milicją dopełnioną zostanie, uda się natychmiast na linię demarkacyjną północnych Niemiec. — Obywatel Ruffin, adiutant jenerała Jourdan, przejeżdżał tedy dnia wczorayszego od armii.

Miastu Heidelberg nie dano tylko 12 godzin czasu do zapłacenia summy 100,000 fr. na rachunek nałożoney kontrybucyi przez jenerała kommandującego Francuzkiego. Summę tę duchowieństwo zapłacić musiało. — Feldmarszałek Xzę Koburg odebrał przez sztafetę rozkaz udania się iak najspieszniej do Wiednia. — Armia jenerała Bernadotte nie tylko jest przeznaczona do posuwania się za armią Donau, ale nadto dostarczania jej w każdym zdarzeniu posiłków.

Z Konstantynopola d. 13. Lutego.

Buon parte przeciągnął na swoją stronę wszystkich kupców w Kairze i innych miastach Egiptu mieszkających. Wszędzie oszańcował się iak nymoeniej, i sami Turcy twierdzą, iż mu nadto pozwolono czasu do rozszerzenia się w Egipcie. — Połowa armii Rosyysko-Tureckiej ma się udać do Włoch, druga jest przeznaczona dla złączenia się z armią baszy Akry. Tutejszy minister Batawski musiał z tąd wyjechać.

Z Frankfurtu d. 16. Marca.

Gdy obywatel Bacher z rozkazu Arcy Xcia Karola, iako Cesarzkiego i Rzeszy feldmarszałka musiał Ratysbonę opuścić,

spodziewamy się, że ministrowie Francuzcy w Rasztadt w krotce podobne rozkazy odbiorą. Dragonow 24 odprowadziło obywatela Bacher do Francuzkich forpocztow.

Od kilku dni iesteśmy względem iarmarku cokolwiek spokojniejszemi. Adiutant jenerała Jourdan przywiozł nam pomyslną odpowiedź i list bezpieczeństwa; lecz dotąd bardzo jeszcze mało cudzoziemców przybyło.

Hescy urlopnicy odebrali rozkaz nie przechodzenia przez Butzbach, Gieslen i inne miejsca, gdzie Francuzkie woyska stoją. — Ztąd idzie wiele drzewa do Moguncyi, i wiele innych rekwiizycy ma jeszcze być od Francuzkiej armii nałożonych.

W całej Frankonii procz kompanii minerow, którzy około Wirzburga pracują, nie stoi więcej Cesarzkiego woyska. Z wyższego Palatynu poszło 10 batalionow do Szwabii dla zmocnienia głównej armii.

Na przeciwko Moguncyi z tej tu strony Renu widać od wczoraysza Francuzki oboz; naywięcej zamyka się w nim rekrutów z ostatniego popisu.

Nowy Elektor Bawarski uczynił już uroczysty wjazd do Monachii. Z Rasztadt przechodził tedy Pruski kurjer do Berlina.

Porta chce podług tutejszey gazety 100,000 woyska do Neapolu posłać. — Przed kilku dniami przybyło znowu wiele Francuzkiego woyska z Niderlandow nad Nidę. Francuzi zaczęli na nowo żądać paszportow i podróżnych examinaować. — Zapewniam ciągle, iż prawy brzeg Menu będzie w linii demarkacyney umieszczony.

D O D A T E K

D O N° 27.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 3 KWIETNIA 1799.

Od Granic Rosyjskich d. 3. Marca.

W Rosyjskich portach budują z wielkim pośpiechem nowe okręty. W Petersburgu budują i naprawiają następujące, które w lecie mają być z warsztatu spuszczone: Blagodat od 130 armat, Archistatig Michał i S. Anna, obydwa od 66 armat; w Archangeli Moskwa, Jarosław i S. Piotr, wszystkie trzy od 74 armat, 2 fregaty Matka Boska i Feodosia, obydwie od 44 armat; na koniec w portach czarnego morza Tolskaia, Marya Magdalena i S. Pareszkewa wszystkie trzy od 74 armat.

Z prywatnego jednego listu wyczytujemy: Mowią, że każda z 4 Rosyjskich armii, które są do marszu gotowe składać się będzie z 45,000 ludzi; jednak właściwa ich siła nie jest jeszcze pewnie wiadoma. W całym województwie Brześcia Litewskiego zakładają magazyny; nayznaczniejsze są w Antipolu i Pińsku. Zakładają ich także wiele na Ukrainie w okolicach starego i nowego Konstantynowa. W Nieświeżu rachują 100 ciężkich, a 70 po-

lowych armat. W Kiliowie widać poruszenie między kozakami, którzy 40 armat do Kamieńca Podolskiego zaprowadzili. Nakazano naprawiać drogi około Cudnowa i Lubaru. W Berdyczowie zakupili liwerranci 4000 koni do przewożenia artylerji.

Zostający przy dworze Cesarzkim Rosyjski ambasador hrabia Razumowski, został w tym charakterze od Cesarza Rosyjskiego potwierdzony i orderem S. Jędrzeja zaszczycony.

Z Sztokholmu d. 22. Marca.

Procz ludzi, których do robienia około floty do Karlskrony wysłano, idzie tam jeszcze 350 piechoty dla czynienia służby przy uzbroianiu. — Dzisiaj obchodzono urodziny królowej, która 19 rok zaszczena.

Z Petersburga d. 5. Marca.

Cesarz Jmć raczył marszałka Xcia Meklenburg Schwerin barona Lutzow udarować orderem S. Anny i klasz. — Arcy Xzć Józef, Palatyn Węgierski, wyjeżdża ztąd za 8 lub 10 dni do Wiednia nazad.

Zasłużenie z W. Xżną Alexandrowną dopiero w wrześniu nastąpi. — Cesarski adiutant Ribonnier został aktualnym szambelanem mianowany.

Z Konstantynopola d. 25. Lutego.

Powszechnie utrzymywano, iż W. Sultan sam będzie dowodził Egipskiej armii; iakoż wielkie już przygotowania do tego czyniono, ale od trzech dni znowu zaprzestano. — Komodor Sidney Smith, który tu wielkich doznać honorów, będzie całą naszą marynarką dowodził. Po jego świetle obiecuia sobie nader wiele, i nawet wiele najznakomitszych osób chcą pod nim służyć. Syn Cesarskiego internuncjusza barona Herbert wszedł w służbę marynarki iako ochotnik. — Angielscy oficerowie będą nasze woyska w obrotach wojennych ćwiczyć; z tego powodu oczekujemy tu Angielskiego jenerała Köhler z 24 officyerami. — Wczoray odbył się dywan, na którym Rossyyski minister P. Tamara, Angielski poseł i brat jego Sidney Smith przytomni byli. Skutkiem tego na radzenia bydz ma, że ostatni będąc pełnomocnym Angielskim ministrem marynarki przy wysokiej Porcie ustanowiony, w krotce wyjdzie na morze z wielu naszymi wojennymi okrętami. — Nowy Xż Wołoski pojechał na miejsce swego przeznaczenia.

Zima tak była we wszystkich okolicach tęga, że w okolicach Adryanopoluna z łokcie śniega było, i drogi nie były do używania. — Z wielu okolic mało odbieramy prawdziwych wiadomości; w Syrii jednak zupełna panowała spokojność. Dawno oczekiwany z Wiednia kuryer jeszcze nie przybył; nie wiemy przeto co się

w Europie dzieie, snać gdzie nieszczęściu popadł. D. 22 przybył tu do Angielskiego posta z Bafsora na Bagdadan kuryer, którego wspomniany poseł na tychmiast daley do Wiednia expedyował. Co jednak jego depesze, które zapewne są z Indyyow, w sobie zawierają, w cale nic nie można wiedzieć.

Z Bruxelli d. 13. Marca.

Anglicy pokazali się znowu pod naszymi brzegami. Liczna ich eskadra krąży od kilku dni przed portem Ostendy; mówią nawet, iż rzuciła kilka bomb do tego miasta. Wysłano natychmiast woyska w te strony.

Z Kadyx d. 14. Lutego.

Admirał Malsaredo odebrał w dniach tych dwóch nadzwyczajnych kuryerow, jednego za drugim: treść depeszow jest nie wiadoma; to wiemy tylko, iż do wszystkich ludzi okrętowych wydano rozkazy bycia w pogotowiu do ruszenia za pierwszym znakiem. Tym czasem zaś gotują tu 8 liniowych okrętow do tajemney wyprawy. Pięć linio: okrętow mające zabrać liniowe woyska, wkrótce mają wyysć pod żagle. Poydą one iak mówią, do wyspy S. Dominika dla poskromienia zbuntowanych Murzynow. Pomimo tych przygotowań, przyszedł rozkaz do departamentu aby kazał uzbroić i miał w pogotowiu do wyyscia pod żagle go liniowych okrętow pierwszej wielkości, nie licząc w to wielkiego uzbroienia; te okręty na pewney dopiero wysokości morza o swoim dowiedzą się przeznaczeniu. Z żalem dowiadujemy się, że 20 okrętow kupieckich, które do różnych miejsc wyszły z Ajamonte utonęły i nic z nich nie wyratowano.

(319)
DONIESIENIA.

Dnia 4 Czerwca 1799 Cef. Krol. Prefektura Radlowska wypuszcza w dzierżawę dziesięcinę sнопowa, która się od niżej wyrażonych gromad za rok 1799 państwu należy naywięcej dającemu a to każdą Gromadę z osobna.

Ner. Po- rząd- ko- wy.	Nazwiska Gromad.	Pretium Fiscii.		Vadium.			
		z Rusty- kalnych gron- tow.	z Domi- nikal- nych grun- tow.				
		ZR.	K	ZR.	K	ZR.	K
1	Radlow			80		8	
2	Niwka			46	15	4	38
3	Rudka	35		45		8	
4	Wół	201				20	6
5	Ruda			64		6	24
6	Smietana			70	30	7	3
7	Wola Radlowska			80		8	
8	Łętowiec	416		133		54	54
9	Biadoliny	241		159		40	
10	Bielcza	576		114		69	
11	Wokowice	217	15			21	45
12	Borzęcin			340	30	34	3
13	Szczurowa	764	15			76	27
14	Ryllowa			43		4	6
15	Niedzielisko	325	30			32	33
16	Raysko	31	30			3	9
17	Rzachowa	42				4	12
18	Zaborow	154				5	24
19	Pojawie	120	15			12	2
20	Dolega	220	15			22	2
21	Kwikow	53				5	18
22	Biała przy Tarnowie			87	30	8	45
23	Z Przyborowia dziesięcina do Szczurowskiej plebanii należąca			374		37	24
24	Dominium Tarnowice dziesięcina do kantorii Tarnowskiej należąca			75		7	30
25	Gromada detto detto detto	50				5	
26	Gromada Szczurowska zaarendowanych grontow dworskich dziesięcina			213		21	48
27	Detto Biskupska detto detto detto			132		13	12

Ci, którzy chcą zaarendowania mieć, zapraszają się na wzwyz rzeczony dzień o godzinie 9ty z rana do Radlowskiej urzędowney kancelaryi, przed licytacją 10 procentowe vadium złożone być musi, gdyż bez takiego żaden do licytacji przypuszczonym nie będzie, nakoniec dziesięcina za licytowaną zaraz po licytacji zapłaconą być musi. Dalsze kondycye można codziennie w tutejszey kancelaryi przeczytać. To jeszcze wyraża się, że tey *Sprzecze*, którą poddani w przeszłym roku w oddawaniu dziesięciny uiszczali, w protokole licytacyynym zapobieżono, względem czego licytanci naymniejszego sporu obawiać się nie mają.

Z Urzędu Ces. K. dobr kameralney dyrekcyi w Niepołomicach
dnia 8 Lutego 1799.

Talski.

Ponieważ Nayaśnieszzy Pan przez dekret kamery nadworney pod dniem 19go terażniejszego miesiąca zapadły naytąskawiey rozkazać raczył, iż vadium przy blisko nastąpić mającym zadzierżawieniu C. K. dobr rządowych przez stawiających licytantow tylko w 10ciu procentach złożone być ma, tak ta Naywyższa wola niniejszym ku powszechney wiadomości z tym dodatkiem udziela się iż przeto owe zalecenie vadium 20 od sta woddziale 4tym, licytacji przez administracyą dobr rządowych pod dniem 31 stycznia wyznaczony, ustanowione, znosi się.

Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi &c. &c.

W Kraówie dnia 29 Marca 1799

Leopold Fryderyk Schmid, sekretarz Gubernialny.

Na dzień 3go Junii roku teraźniejszego w C. K. kameralney prefekturze kancelaryi Złocki przeszłoroczna letnia i spodziewająca zimowa wełna, którą do 16 centnarów wypaść może przez licytacyę przedana będzie.

Kupujących na dzień oznaczony o godzinie 9 zrana zaprasza się. W Złoty d. 1 marca 1799.
Jan Nawratil, prefekt.

Gdy przez Cef. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej konkurs na całym majątku Pana Franciszka Wysockiego podniesiony zo stał, a taz zadłużona malsza tylko 18118 zł. 4 gr. po. Długi zaś obciążające ją 42083 zł. wynoszą. Przeto wszyscy wierzyciele (którzy pretensye swoje przeciw teyże malsze zadłużoney, w terminie do dnia 12 czerwca 1799 roku wyznaczonym, podawać mają) wzywają się: ażeby koncem wniścia w komplanacyę, podług obmowy §. 103. ordynacyi sądowej, dnia 17 czerwca roku bieżącego na godzinę 9 zrana zgromadzili się, żeby młiey potrzebnych można uniknąć krokow a przez to samo i malszy dość szczerpłey oszczędzić. W Krakowie dnia 11 Marca 1799.

Pod niebýtność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Jan Darowski.

Jozef a Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady Ces. Kro. Sądow Salashec. Krak. Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Podacie się do wiadomości ninieyszym pismem, tak obywatelom krajowym, iako też i miasta Krakowa, iż pewny Niemiec żonaty mieszkający w krakowie podejmie się młode Panienki do siebie na wikt i edukacyę przyjąć, a to w ten niżej opisany sposób: że Panienki w różnych robotach iako to szyciu, robieniu pończoch, w wszelkim gatunku szydełkowej roboty, damskim stroiu, i ięzyku Niemieckim i Francuzkim ćwiczyć się będą. Ugoda zaś w proporeyi stopnia edukacyi nastąpi, z tym dodatkiem, że nadgrada nietylko w gotowych pieniądzech, ale po części i wiktuałach przyjeta będzie, co wszystko od układu między stronami mającego nastąpić zawisło. Ktoby sobie więc życzył korzystać z tego uwiadomienia niech się uda na Szpitalną ulicę pod Nrem: 606 na pierwsze piętro, gdzie zostanie zupełnie zainformowany. Chędożą się tam także wszelkiego gatunku Niderlandzkie i Braxelskie na sposób Francuzki koronki, tudzież wszystkie jedwabne i atłaskowe wstazki, suknie męzkie, i damskie, wszelkiego rodzaju pasy, to jest: jedwabne i lite z iak uaywiększą dokładnością. Szyją się kolorami, lina, muszliny czyli suknie zwane organdin. Przytym tenże wyżey wyrażony życzy sobie niektore Panienki bezpłatnie dla nauczzenia tych wszystkich robót do umowionego czasu przyjąć. Wyżey tzezony podejmie się także kilku Panienkom, lub też młodziężcom wraz chcącym się uczyć, godzinę na dzień Niemieckiego ięzyka lekcyę dawać.

Per Juditium Magistratus & districtus Localis Cæs. Regiæ liberæque Civitatis Montanæ Wieliczka, omnibus quorum interest, aut quomodocunque interesse poterit, presentium Valvulium Litterarum medio notum redditur, super universa Adami Georgii binominis Wretowski Civis & Vini questoris Wielicensis substantia concursum creditorum sub hodierno excitari: hunc igitur in finem omnes ii, qui adversus dictum eridarium concessis sancita lege meritis jus agendi evincibile se habere crediderint, convocantur, ut usque ad diem 30. Aprilis an. cur. 1799 contra juris utriusque doctorem & universalem advocatum Mgfcum Liebich qua constitutum litium Curatorem inacionando liquident, unaque pro obligatione sua doceant, in quam classe collocandi veniant, vel vero eodem in præfixo superius termino dicta die designato, coram delegata gremiali commissione liquidatoria eatenus personaliter aut per legitime institutos Mandatarios suos comparere noverint, quapropter per expressum additur, quod juxta Analogiam Sphorum 28 & 29 Cod. Cri. omnes ii Creditores, qui se in memorato termino, aut intra ejusdem intervallum præscripta superius modalitate non insinuerint, sequæ intuitu deducendæ liquiditatis prætensionum suarum apud oberatum habitarum, ad hæc malsam eridalem pertractans judicium convertere prætermiserint, etiamsi ipsis jus compensationis competeret, vel proprium bonum ex malsæ repetendum haberent, vel demum prætentio eorundem super bono oberatæ malsæ immobili speciali hypotheca provisa consequenter tabulariter prænotata foret, pro præstusis & jure suo cadentibus habebuntur, vice versa quonimo si malsæ aliquid deberent, illaque adversus ipsos solita actione jus prosecuta fuerit, non obstante compensationis, proprietatis vel Hypothecæ jure quod creditoribus justo secus competeret, debitum malsæ solvere tenebuntur, his itaque conformiter omnis agito sibi que a damno per incuriam ne fors emergendo possibili caveto, hæc enim dictant sancita pro Cæs. Reg. hereditatis terris Leges.

Josenhus de Nicoledon, syndicus.

Jacobus Roczyński, assessor.

Ex Consilio Magistratus & localis Judicii districtus Cæs. Reg. liberæ Montanæque Civitatis Wieliczka die 15 Januarii 1799.

Jacobus Kafischy, actarius.

JP. Wawrzenc Borucki, czyni wiadomo publiczności, że na żądanie obywateli włożony na siebie obowiązek przysługi ma sobie różne podane dobra, przeznaczone wsprzedarz, w procencie pu-
szczenia, i arendy. — Rownie ma i pretendentow do polselsyi wspomnionego wyrażenia, oraz gdyby
sobie kto życzył summ zaciagać, i w tych dobra wypuszczac. — Aby zaś dokładniej i naydogodniej
wypełniał chęci obywatelskie, uprasza iżby wcześniej przed S. Janem następującym tak mający dobra,
kapitały iako życzący ich sobie, do niego się zgłosili, do Krakowa za Mikołayską fortkę tymczasowo
stoiącego pod Ntem: 250 Będzie jego naypierwszym celem, nayużyteczniej przysługę wypełnić. — Na
pocztę J. C. K. Moi przesyłać wyciągi i nrat, lub inwentarze dobr oddawane bydz inaię franco, a
tak wyżey wyrażonemu z pocztę odniesione będą.

Ces. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Panu Jozefowi Sienkiewiczowi: że kurator małsy po ś. p. Michale Sienkiewiczu adwokat Hołowko u sądow
tych: o zapłacenie summy 4753 zł. 16 gr. Pol. żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile spra-
wiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaię, lub czy wcale w C. K. Pań-
stwa h daiedzicznych znajduie się iemuż Panu Jozefowi Sienkiewiczowi adwokata tuteyszego Mił-
kowskiego z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordy-
nacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomi-
na się: ażby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego do-
wody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
sądom tyteyszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej
sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania
wynikającą samby sobie, podług opiewu C. Kr. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej w Krakowie dnia
23 Lutego 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym edyktem Pani Antoni-
nie z Slaskich Oliżarow i Panu Tadeuszowi Oliżarowi małżonkom, dobr Poborowice w cyrkule
Krakowskim leżących dziedzicom: że Pan Jędrzey Ryłski u sądow tych, o zapłacenie summy 15,075
zł. Pol. 17 gr. z prowizją, żatobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, do-
praszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostaię, lub czy wcale w C. K.
państwach dziedzicznych, znajduia się, onymże Oliżarom małżonkom, adwokata tuteyszego Pana Za-
rzeckiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi są-
dowej, rozpocznie się i ukończony będzie, oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaię
się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest, aż do dnia 1go czerwca 1799 sami stanęli, albo ieżeli
iakię maia prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec in-
nego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków pra-
wa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie,
podług opiewu C. K. Praw wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą swej własney winie
przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 25 Lutego 1799 roku.

Ascher.

Ces. Krol. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Pani
Antoninie z Slaskich i Tadeuszowi Oliżarom małżonkom: że Andrzej Ryłski u sądow tych, o skafso-
wanie obligacyi względem niedochodzenia summy 15,075 zł. Pol. 17 gr. i o wynadgrózenie kosztow
prawnych, żatobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostaię, lub czy wcale w C. K.
państwach dziedzicznych znajduie się, onymże Oliżarom małżonkom adwokata tuteyszego Pana Za-
rzeckiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi
sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaię
się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo ieżeli iakię maia pra-
wa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie pa-
trona obrał, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali,
które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność,

zzaniedbania wynikająca, sami sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni będą.

*Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.*

**Z Rady C. K. Sądów szlach; Galicyi zachodniej. W Krakowie
d. 25 Lutego 1799.**

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Wincentemu Rupertowi Chrzastowskiemu: że oyciec jego Iedrzy Chrzastowski dnia 9 lipca 1798 roku w wiosce Tyniec z szedł z tego świata, i iemu Wincentemu Rupertowi Chrzastowskiemu testamentem swoim część dziedzictwa w kwocie 5333 zło. Pol. wyznaczył.

Pan Wincenty Rupert Chrzastowski przeto Edyktem niniejszym odbiera zlecenie: ażeby stosownie do rozdziału 18 części II. prawa cywilnego, deklaracyą swoją względem obięcia dziedzictwa tego, w przeciągu roku iednego i niedziel sześciu, od dnia śmierci oycą rachując, do C. K. Sądów tutejszych podał. W Krakowie dnia 7 Stycznia 1799 roku.

*Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoschny.*

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich
Galicyi Zachodniej.**

Ascher.

Ces. Kr. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują Edyktem niniejszym: że dobra Oleszno z przynależnościami Wola Swidzińska, Swidno, Zelaźnica i Zabrody w cyrkule Koronieckim leżące, do małsy ś. p. Felixa Niemoiewskiego należące, dnia 24 Maia 1799 roku o godzinie 9 zrana w kancelaryi tutejszych sądów szlacheckich przez publiczną licytacyą naywięcej dającemu sprzedane będą. Cena szacunkowa wynosi sumę 44 914 Zł. Ryń. 14 3/4 kr. Zyczącym sobie tych dobr nabydź, wolno iest w tutejszey registraturze warunki czyli kondycye licytacyi, inwentarz dobr tych i akt detaxacyi przyeżrzeć sobie. W Krakowie dnia 11 Lutego 1799.

*Jozef de Nikorowicz.
Gellinek.
Jan Morak.*

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich
Galicyi Zachodniej.**

Ascher.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej uwiadomiała nieprzytomnego Jana Danileckiego, który u C. K. ułanow służbę przyiał, o nastąpieńey obsygnacyi i spisania inwentarza po oycu jego Tomaszu Danileckim d. 10 października 1798 zmarłym, zalecając mu: ażeby deklaracyą czyli oświadczeniem swoim, względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa po oycu, na terminie w prawie cywilnym części II. przepisany podał, albo zastępcy kosztem jego, w osobie adwokata Hołomki do tego wyznaczonemu, potrzebne w tej mierze uwiadomienie co przedzey nadesłał. W Krakowie dnia 16 Lutego 1799. roku.

*Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Jan Morak.*

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniej.**

Ascher.

Dnia 30 kwietnia r. b. w kancelaryi Ces. Kr. cyrkularney Tarnowskiej o godzinie 9 z rana Ces. Kr. prefektura Radłowska, Prebendę kantorya zwaną i dworek do tey należący w Tarnowie położone w trzech letnią arendę to iest od 24 czerwca 1799 aż do 23 czerwca 1802 roku, każde z osobna przez publiczną licytacyą wypuścić zamysła:

Cena fiskalna wynosi z folwarku Kantorya 157 Zło. Ryń. 46 2/3
z Dworku 23 " 29 4/8

Licytanci zechcą się wspomnionego dnia 30 kwietnia o godzinie 9 z rana w Ces. Kr. cyrkularney Tarnowskiej kancelaryi znajdować i dziesięć procentowym zastawem (vadium) zaopatrzyć się.

Arendy kondycye przy Licytacyi w krajowym ięzyku dokładnie ogłoszone zostaną, o których także codziennie w kancelaryi C. Kr. Prefektury Radłowskiej zainformować się można.

**Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyi Kameralney. W Niepołomicach
dnia 15 Marca 1799.**

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują wszystkim którym o tem wiedzieć należy, szczególnie zaś wierzycielom Józefa Boskiego na dobrach Białobrzegi zabezpieczonym, że też dobra Białobrzegi Józefa Boskiego dziedziczne w cyrkule Radomskim leżące, na żądanie wierzyciela Pana Antoniego Siarczyńskiego w summie 2500 czer: przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Do licytacji tych dobr naznacza się termin na dzień 27 maja roku bieżącego, z tym dodatkiem: że gdyby w czasie tej licytacji rzeczzone dobra w cenie szacunkowej lub wyższej sprzedane być nie mogły; podług §. 432. Ordynacyi sądowej, powtórna licytacja, a gdyby i w tej kupiec się za cenę szacunkową nie znalazł, trzecia podobna licytacja naznaczona będzie, w czasie ktorey dobra Białobrzegi nizey nawet ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Kto sobie z tym dobrach tych nabydź życzy, ma się na dniu naznaczonym o godzinie 9 z rana w sądach tutejszych znajdować. Wolno się każdemu zostawie detaxacją dobr rzeczonych i obowiązków na kupującego włożone, w tutejszej przeczytać sobie registraturze.

W Krakowie dnia 21 lutego 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Ponieważ na dzień 15go marca d. 7. licytacja propinacyi na państwie Osieckim i młynow w Więzownicy, Gaikowie i Bukowie na tymże państwie będącym trzymana nie była, a to dla nie przytomnych licytatorów.

Dla tego powtórna licytacja na dzień 9ty Junii r. t. w tutejszy kancelaryi dobr kammeralnych prefektury Złockiej trzymana będzie. Na który dzień ochotę mających licytować zaprasza się.

W Złocie dnia 16go Marca 1799.

Jan Navratil, prefekt.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w Woiewodztwie Sandomirskim Galicyi zachodniej teraz zaś w cyrkule Kieleckim leżących ruchomych, iako i nieruchomych dobr Folwarki zamiasiem Busko leżące Pana Franciszka Wysokiego właściwie zbieg wierzycielow był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaia się, ażeby aż do dnia 12 czerwca 1799 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie adwokata Józefa Niemietza Kuratora malsy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owey klasie umieszczonemi bydź żadaia, okazali, ile że po upłynieniu przepisane go czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika w cyrkule Kieleckim znajdujących się dobr, bez żadnego wyłączenia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z malsy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomości do dłużnika należacey zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo nadgrodzienia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w Rozdziale 9tym §. 96 obranie administratora malsy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na d 15 czerwca 1799 o godzi. 9 z rana do tutejszego C. K. sądu szlach. tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator malsy w osobie P. Bonaw. Rożańskiego lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielow, do ktorey jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey malsy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obroną bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi malsy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Pr eto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie d. 11 marca 1799.

W nieprzytomności JW. Prezesa,

Darowski.

Cronenfels.

Morak.

Ex Consilio Cas. Reg. Fori Nobilium Cracoviensi
Galicie Occidentalis.

Elsner.

Ze strony C. Kr. pełnomocney Kommissyi sądowney Galicyi zachodniej.

Ponieważ dobra miasta Olkusza na licytacji d. 21go miesiąca bieżącego odbytey zaarendowane nie zostały; przeto rzeczore dobra na ponowionej dnia 22 kwietnia t. r. odbywać się mającey licytacji nawet pod ceną fiskalną lustracyjnego prowentu w dzierżawę wypuszczone będą, co się niniejszym każdemu dowiadomości podaie. W Krakowie dnia 26 Marca 1799.

Antoni Luzan.

Ze strony Ces. Krol. pełnomocney Kommissyi Galicyi Zachodniej. — Ponieważ w mieście San-
domierzu tamteysze mieyskie prawenta, iako to: Czapowe, podatek od wina, przewoz na Wiśle i
Wisłęce, budy koło ratusza znajdujące się, pastwisko, miara i waga, łowienie ryb, tudzież targo-
we i rynkowe dnia 15 Kwietnia t. r. na półtora roku, mianowicie od 1. Maia t. r. do ostatniego Pa-
ździernika 1800 przez publiczną licytacyią naywięcey dającemu w arendę puszczone będą, przeto się
niniejszym wszystkich do Arendy tego, lub owego prawenta przystąpić chcących uwiadomia. W
Krakowie dnia 22. Marca 1799.

Antoni Luzan.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym edyktem panu Ignacemu
Bystrzanowskiemu: że Pan Wicenty Kruszewski usądow tych, o zapłaczenie summy 2753. złot: pol. za
Daniny, wczasie dzierżawy dobr Dąbie, przez woysko nieprzyacielskie wymuszone, żatobę na niego
podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaię, lub czy wcale w C. K. Pań-
stwach dziedzicznych znajduie się, temuż Panu Bystrzanowskiemu Adwokata tuteyszego pana Broni-
ckiego, z tego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowiły, zktorym proces ten podług ordynacyi
sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się,
ażęby wczasie przyzwoitym, to iest w przeciągu 90. dni sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego
dowody te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swęy
sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą
samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezelsa

Krauss.

Jos: de Cronenfels,

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zacho-
dniej. W Krakowie d. 13. Marca 1799.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym edyktem Pani Eleonorze
Wilkoszewski: że Pan Ignacy Maiewski dnia 6. marca r. bieżącego usądow tych, o wyznaczenie exe-
kucyi na rzeczy ruchome a to końcem odebrania summy 28. czer: z prowizyą, żatobę na nią podał, i o
pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowana zostaię, lub czy wcale w C. K. pań-
stwach dziedzicznych znajduie się, oneyże adwokata Pana Niemtza z iey szkoda i iey kosztem zastę-
pcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie;
ona przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażęby wczasie przyzwoitym to iest dnia 15.
Czerwca r. bieżącego do rozprawy ustney sama stanęła, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te
zastępcy wyznaczonemu wczasie przestęła, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom
tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swęy obrony za nays-
kuteczniejsze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą samaby sobie pod-
ług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezelsa.

Darowski.

Gellinek.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich
Galicyi zachodniej. W Krako. d. 15 Mar: 1799.

Elsner.